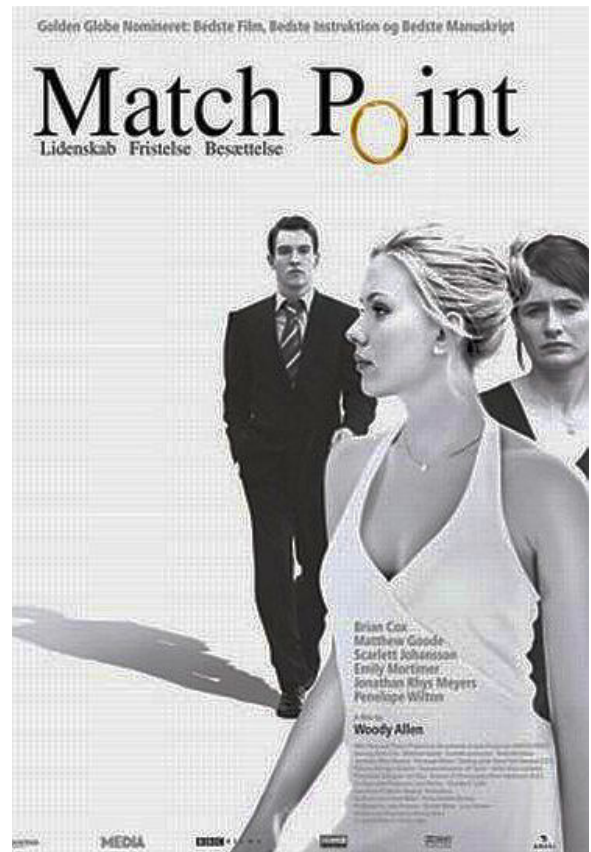

Match point

Satire over menneskers selvbedrag

Af Jes Nysten

Woody Allens seneste og bedste film gennem mange år er en gnistrende elegant og intelligent satire over livets kyniske spil og menneskers selvbedrag. Hvis man kommer lidt for sent til denne film, kan man godt komme i tvivl om, hvem der har skrevet og instrueret den. Derfor var kommentarerne også sidste år i Cannes, da den blev vist, at dette ikke var en 'rigtig' Woody Allen film. Overfladisk set kan det godt tage sig sådan ud. Vi er ikke på Manhattan – vi er ikke i det typiske neurotisk jødisk-intellektuelle miljø – filmen er ikke fyldt med morsomme til tider perfide oneliners. Alligevel: det er en rigtig Allen film. Han har aldrig været morsom bare for at være morsom, spydig for at være spydig. Han er i bund og grund en alvorlig mand – en næsten skræmmende nihilist og kyniker.

Allens film har da heller ikke bare været morsomme forsøg på at udstille figurerne, men facetterede skildringer af livets besynderligheder - i hvert fald hans bedste film.

Dostojevskij og Strindberg optræder som listige signaler i denne hans nyeste film. Det er først og fremmest Dostojevskij's "Forbrydelse og straf", som hovedpersonen læser, og dermed viser Allen på raffineret vis tilbage til en af sine bedste film "Små og store synder" fra 1992, hvor denne bog også havde en fremtrædende plads. Bogen forbinder de to film om et fælles tema, som ikke skal afsløres her, for "Match Point", der begynder som en temmelig godmodig satire over 'tilværelsens ulidelige lethed', udvikler sig efterhånden til en sort – kulsort – krimi, hvor Allen virkelig holder tungen lige i munden og får ført sin nihilisme til døren.

Vi er i London, og miljøet er det bedre borgerskab, hvor 'money makes the world go around'. Vi præsenteres for en styrtende rig familie og to udefrakommende, der hver på deres måde forsøger at komme 'ind i varmen'. Der er den unge irske Chris, der har kæmpet sig op ad den sociale stige, har været lovende tennisspiller, men alligevel ikke haft kampgejst – og talent? – til at slå sig igennem. Nu tjener han lidt penge som tennistræner for de rige, mens han drømmer om noget stort. Han kommer ved en tilfældighed i kontakt med denne familie og bliver hurtigt optaget i den. Så er der den meget æggende Nola, en amerikansk pige med skuespillerdrømme, der bruger sine åbenlyse talenter til at hægte sig fast i familien. Men mødet mellem disse to løse fugle får katastrofale følger. Mere skal ikke røbes.

I Allens – og filmens – univers er heldet omdrejningspunktet. Det er som med en tennisbold, der rammer netkanten. Det er uvist hvilken vej den falder, og dermed er det rent held, om den hopper over på den anden side og man vinder, eller den falder på egen side, og man taber. Men for Allen er heldet ikke forbeholdt de gode, langt fra! Som Chris siger tidligt i filmen: "Jeg vil hellere være heldig

end god!" Allen bruger tennismetaforen meget spidsfindigt, for det viser sig i filmens forløb, at man faktisk godt kan være heldig og 'vinde', selv om bolden falder tilbage på egen banelhalvdel!
Allen får virkelig det bedste frem i skuespillerne. Særlig de to unge hovedkræfter virker meget overbevisende. Det er som om samværet med disse unge åbenlyse talenter har frigjort en masse i Allen – filmen gnistrer af vid og elegant humor, så den nu 70-årige Allen er øjensynlig i færd med en veritabel genrejsning som kunstner. Vi kan kun glæde os over, at der omkring jul kommer endnu en film fra hans hånd - og igen med stortalentet Scarlett Johansson i en hovedrolle.

Filmfakta

USA/England 2005 - Instr. og manus: Woody Allen - Medv.: Jonathan Rhys-Meyers (Chris Wilton), Scarlett Johansson (Nola Rice), Emily Mortimer (Chloe Hewett Wilton), Matthew Goode (Tom Hewett), Brian Cox (Alec Hewett), Penelope Wilton (Eleanor Hewett) - 124 min. - Dansk biografpremiere d. 21/4 2006 og på DVD d. 28/9 2006 - Udlejning / Pressebilleder © Angel/Scanbox - T.f.b. over 11 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5857&area=1>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2245>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/match-point-film-review-by-chris>

<http://www.nytimes.com/2005/12/28/movies/london-calling-with-luck-lust-and-ambition.html>